

Arrest

nr. 312 720 van 10 september 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BROECK
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 12 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 september 2023 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 mei 2024.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DJAWA *loco* advocaat M. VAN DEN BROECK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 29 juni 2023 waarbij het verzoek om internationale bescherming wordt onderzocht en behandeld met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van voormelde wet.

2. Bij het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd op 10 juli 2023 in het Belgisch Staatsblad, werd Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: "Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken."

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissing niet meer.

3. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

4. Beoordeling in het licht van artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekster verklaart dat zij Georgië heeft verlaten omwille van haar seksuele oriëntatie. In haar verzoekschrift wijst zij erop dat deze identificatie zeer zichtbaar is gelet op haar kortgeschoren haar, mannelijke manier van kleden en de vele tatoeages. Zij ervaarde regelmatig verbale agressie door onbekenden inclusief scheldpartijen en intimidatie. Tevens vreest zij het algemeen homofoob klimaat in Georgië.

4.2. De Raad stelt na lezing van het administratief dossier vast dat verzoekster geen voldoende zwaarwichtige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

4.3. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeksters identiteit en lesbische geaardheid in casu op zich niet in twijfel wordt getrokken.

4.4. Uit de recente COI Focus "Georgië. Algemene situatie" van 11 december 2023 blijkt dat de situatie van de LGBTI+-gemeenschap nog steeds complex is, dat deze gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homofobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofoob geweld tegen leden van de LGBTI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de informatie blijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië, maar dat mensen in Tbilisi meer open-minded zijn dan de regio's, waar deze negatieve gevoelens diepgeworteld zijn. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging.

Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen. Het loutere feit een LGBTI+-persoon te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt voorts zelf geen landeninformatie aan die concrete aanwijzingen in die zin bevat en maakt aldus niet aannemelijk dat zij louter omwille van haar seksuele geaardheid of genderidentiteit en haar aanwezigheid in Georgië een risico loopt om te worden gevisieerd of vervolgd. De informatie waarnaar verzoekster verwijst in het verzoekschrift loopt immers gelijk met, dan wel ligt in het verlengde van de informatie vervat in de voormelde COI Focus. Ook hierin wordt immers ingegaan op haatdragende boodschappen, het voorvallen van verbaal en fysiek geweld (met in het bijzonder een toename wanneer het thema actueel is zoals bv. rond de Pride week), maatschappelijke discriminatie en mogelijke moeilijkheden bij het bekomen van bescherming door de autoriteiten. Door louter een aantal bronnen te citeren, toont verzoekster niet aan dat de voormelde analyse niet (langer) correct zou zijn.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij de verzoeker om internationale bescherming ertoe gehouden is zijn vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

4.5. Verzoekster kan worden bijgetreden waar zij in het verzoekschrift opmerkt dat van haar niet kan worden verwacht dat zij haar identiteit en seksuele geaardheid verbergt om het risico op vervolging te vermijden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, pt. 76). Evenwel blijkt uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoekster haar seksuele oriëntatie in Georgië in zekere mate openlijk beleefde.

Zo was zij werkzaam in een nachtclub, organiseerde zij meermaals events voor de LGBTI+-gemeenschap in opdracht van de organisatie Kiki, had zij meerdere liefdespartners waarmee zij eveneens kon samenwonen, en had zij een vriendengroep waarmee zij tot op heden in contact staat. Verzoekster had duidelijk een sociaal leven in Georgië en was maatschappelijk actief.

Op basis van verzoeksters verklaringen kan dan ook worden aangenomen dat zij in staat was om een leven te leiden in Georgië, omringd door een netwerk van vrienden die op de hoogte zijn van haar seksuele oriëntatie en dat zij reeds verschillende malen een relatie had met een vrouw, waaruit kan worden afgeleid dat zij in Georgië dus ook in staat was om haar romantisch leven te ontwikkelen. Uit het geheel van het voorgaande kan bezwaarlijk worden afgeleid dat verzoekster haar identiteit en seksuele oriëntatie dermate verborgen diende te houden in die mate dat het haar volledig verhindert zichzelf te zijn en haar geaardheid vrij te beleven.

Bijgevolg kan uit verzoeksters verklaringen, in tegenstelling tot wat zij in het verzoekschrift lijkt voor te houden, niet blijken dat zij in een (gedwongen) maatschappelijk isolement leefde in Georgië en/of genoodzaakt was haar identiteit en seksuele geaardheid te allen prijze verborgen te houden.

4.6. Verder dient te worden vastgesteld dat uit verzoeksters verklaringen geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk feit volgt waaruit kan blijken dat zij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade.

Verzoekster verklaart dat zij werd gepest op school, eens uitgescholden werd op de metro en intimidatie ondervond bij een bushalte. Deze ervaringen, hoe laakbaar ook, getuigen evenwel niet van doorgedreven discriminatie of systematische persoonsgerichte aanvallen. Zo leek de directie van haar school alvast bereid om verzoekster te helpen en werd zij op de bus verdedigd door een andere (tevens onbekende) jongen. Zij werd nooit fysiek bedreigd of via sociale media lastiggevallen en zij heeft altijd werk gehad (NPO, p. 6-7). Het ene voorbeeld waarvan verzoekster spreekt waarbij zij op 17-jarige leeftijd helaas ongewild werd aangeraakt door een kennis, heeft voor zover blijkt uit haar verklaringen niets te maken met haar seksuele oriëntatie en zij was in staat de man op eigen vraag te doen stoppen (NPO, p. 9). Daarenboven dateert één van de voor verzoekster belangrijkste gebeurtenissen – op de bus – reeds van 2020 (NPO, p. 9) terwijl zij pas in november 2022 haar land van herkomst heeft verlaten, waaruit toch weinig urgentie blijkt, hetgeen erop wijst dat verzoekster internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en hetgeen als dusdanig ernstig de ernst van de door haar geschetste vrees voor vervolging relativeert.

Wat betreft verzoeksters verklaringen omtrent haar terughoudendheid ten aanzien van haar familie om bekend te maken dat zij lesbisch is, kan het volgende worden vastgesteld. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de moeilijkheid die verzoekster ondervindt om dit aan haar familie kenbaar te maken, blijkt nergens uit haar verklaringen dat haar familie in die mate slecht zou reageren dat zij vervolging of ernstige schade te vrezen zou hebben. Zo blijkt dat verzoekster haar moeder reeds lange tijd geleden inlichtte. Zij

werd kwaad en nam het niet zo serieus, maar uiteindelijk bleef het daarbij. Met haar heeft verzoekster momenteel geen contact meer. Haar vader en grootmoeder zouden vermoedens hebben, maar tot concrete gevolgen leidt dit klaarblijkelijk niet. Intussen heeft zij wel haar tante op de hoogte gebracht, die verzoekster aanvaardt zoals zij is (NPO, p. 6-7, 11-12).

Hoewel deze situatie ongetwijfeld emotioneel belastend was voor verzoekster, lopen deze moeilijkheden niet op tot een systematische en persoonsgerichte vervolging en zijn ze onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging of ernstige schade te worden beschouwd.

Een vrees ten opzichte van het algemeen homofoob klimaat in Georgië is voorts louter hypothetisch van aard. Uit een algemeen onveiligheidsgevoel noch uit een algemene situatie kan worden afgeleid dat verzoekster een gegronde vrees heeft dat zij persoonlijk worden vervolgd of persoonlijk een risico op ernstige schade lopen door het homofobe klimaat in Georgië (HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49). Hoger is reeds gebleken dat er actueel geen sprake is van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen. Verder herinnert de Raad eraan dat de door verzoekster ingeroepen feiten, met name dat zij het slachtoffer werd van spot en verbale agressie, betreurenswaardig zijn maar naar aard, intensiteit en draagwijdte niet kunnen worden beschouwd als vervolging of als ernstige schade.

4.7. Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat uit het geheel van verzoeksters verklaringen niet blijkt dat haar fundamentele grondrechten stelselmatig in het gedrang zijn gekomen in Georgië. Zo heeft zij altijd werk gehad en beschikte verzoekster in Georgië ook over de steun van verschillende vrienden. Verder zijn er geen concrete indicaties dat verzoekster geen sociale of professionele activiteiten zou kunnen ontplooiën in Georgië indien zij daartoe stappen zou zetten. Het blijkt aldus geenszins dat verzoekster omwille van sociale uitsluiting of pesterijen op basis van haar identiteit en seksuele oriëntatie in uiterst precarie leefomstandigheden was terechtgekomen of zou dreigen te komen bij een terugkeer naar haar land van herkomst.

4.8. Verder moet worden onderstreept dat internationale bescherming hoe dan ook slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Een verzoeker om internationale bescherming moet immers aannemelijk maken dat hij alle redelijk van hem te verwachten nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput, waarin verzoekster in casu niet slaagt.

Uit de recente COI Focus “Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023, aangeleverd door de verwerende partij, blijkt vooreerst dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in high-profile zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Betreffende de specifieke situatie van LGBTI+-personen blijkt uit voormelde recente COI Focus dat, hoewel er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Door het risico op ongevoeligheid van de politie, angst voor de reactie van de politie, een mogelijk gebrek aan privacy tijdens ondervragingen, gedwongen outing en secundaire victimisatie hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap echter vaak weinig vertrouwen in de ordediensten en zouden zij nalaten klacht in te dienen bij de politie. Gedwongen outing zou voornamelijk voorkomen in de regio's. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli

2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo's zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo's, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Uit voormelde COI Focus blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing in het verzoekschrift naar het arrest Aghdomelashvili en Japaridze t. Georgië van 8 oktober 2020, waar het EHRM een schending van artikel 3 van het EVRM heeft aangenomen, enerzijds omwille van het gebrek van een effectief onderzoek en anderzijds omwille van het bewust vernederende gedrag van agenten tijdens de interventie, is niet van die aard dat dit afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Verzoekster toont niet aan dat het ontbreken aan bescherming van de LGBTIQ+-personen waarvan sprake in de rechterlijke uitspraak waarnaar zij verwijst, zich zou uitstrekken tot de ganse LGBTIQ+-gemeenschap die rechtsbescherming zoekt.

De algemene informatie waarnaar verzoekster in het verzoekschrift verwijst teneinde de beschermingsmogelijkheden in Georgië aan slachtoffers van gender gerelateerd geweld op de korrel te nemen, loopt verder gelijk met, dan wel ligt in het verlengde van de informatie vervat in de voormelde COI Focus.

Noch het betoog van verzoekster, noch de informatie waarnaar zij verwijst is dan ook van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. Het gegeven dat er ruimte is voor verbetering betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om hem bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het komt bijgevolg aan verzoekster zelf toe om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheid gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Verzoekster slaagt hierin evenwel niet in. Zij toont immers niet aan dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Verzoekster heeft nooit klacht ingediend bij de politie. Ook heeft zij op geen enkele andere manier bescherming gezocht of zich geïnformeerd over de mogelijkheden hieromtrent (NPO, p. 9, 13). Als reden geeft zij aan dat de politie haar bijvoorbeeld alleen maar zou beledigen en uitschelden en dat de situatie zou verergeren (NPO, p. 9). Ook zou zij personen kennen die in het verleden tevergeefs een beroep hebben gedaan op de politie. Dit alles is echter geen afdoende verschooning om zelf geen poging te doen om bescherming te verkrijgen en betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om haar bescherming te bieden. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Met dergelijke algemene verwijzingen, die gebaseerd zijn op veronderstellingen, brengt verzoekster geen persoonlijke concrete en zwaarwichtige redenen bij die aantonen dat zij niet op de hulp van haar autoriteiten zou kunnen rekenen indien zij het slachtoffer zou zijn van ernstige homofobe incidenten. Bovendien relativeert dergelijke handelswijze haar verklaarde vrees voor vervolging. Hetzelfde kan worden gezegd van het feit dat verzoekster nooit hulp zocht bij ngo's die de LGBTI+-gemeenschap bijstaan. Verzoekster beweert dat niemand die zij kent en dit eerder probeerde, geholpen werd, maar kan niet verduidelijken over welke ngo's het juist gaat waardoor zij met deze

verklaringen niet kan overtuigen dat zij zich niet tot deze organisaties zou kunnen wenden indien zij omwille van haar geaardheid in haar rechten wordt geschonden (NPO, p. 13-14).

Uit niets blijkt derhalve en verzoekster maakt niet in concreto aannemelijk dat de Georgische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar bij eventuele problemen hulp en/of bescherming te bieden. Zij toont niet aan dat in haar geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben en zij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij voorhoudt te vrezen.

4.9. De door verzoekster voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk doen aan voorgaande overwegingen.

De info over KHIDI/KiKi, een foto van haarzelf op een manifestatie na een incident tijdens de pride 2021, een foto van de cameraman die om het leven kwam na een incident tijdens pride 2021, een foto van haar eigen facebookpost over de aanval tegen een Poolse toerist omwille van een oorbel, een foto van de nachtclub waar een incident plaatsvond naar aanleiding van een filmvoorstelling, een rapport van WISG over de algemene situatie in Georgië en een brief van de organisator van de Tbilisi pride, bevestigen hoogstens delen van haar eigen activiteiten of hebben betrekking op geïsoleerde incidenten, maar kunnen bovenstaande overwegingen niet ombuigen. Deze documenten bevatten geen concrete elementen die wijzen op een nood aan bescherming in verzoeksters hoofde. Hetzelfde geldt voor de bij het verzoekschrift gevoegde foto waarop zij afgebeeld staat. Hieruit kan niet worden afgeleid dat verzoekster vervolging riskeert bij terugkeer naar haar land van herkomst.

4.10. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekster brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat verzoekster evenmin aantoonde dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 19 juni 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1556 legt de eed af en tolkt Georgisch

De voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

VzP stelt dat ze zeer herkenbaar is als jonge lesbienne met haar korte haar, specifieke kledingstijl en tatoeages. Er kan van haar niet verwacht worden dat ze zich terughoudend moet gaan opstellen bij terugkeer. Het argument dat er geen vaststelbare wetgeving is dat lesbisch-zijn bestraft wordt, betekent evenwel geenszins dat er geen vrees hiervoor zou zijn, dit wordt al lang bevestigd door het EHRM: er is een risico op vervolging omwille van de seksuele geaardheid. Het is enkel omdat ze zich tot heden zeer discreet opstelde en thuis bleef dat ze nog geen slachtoffer is geworden van zwaar geweld. Dit soort leven is in strijd met haar recht op een privéleven en heeft een grote impact op haar psychische toestand. Er kan van haar niet geëist worden haar uiterlijk te veranderen om terug te kunnen keren. Gisteren stuurde ze nog een aanvullende nota door met de recente ontwikkelingen in Georgië: sinds maart '24 liggen er wetsvoorstellen voor die nu in het parlement besproken worden inzake homofobe en transfobe maatregelen te vergelijken met wat in Rusland dienaangaande eerder is goedgekeurd. De goedkeuring hiervan zal ongetwijfeld geschieden door de huidige machtshebbers die bijv. ook de orthodoxe kerk extra financieren om de bevolking nog meer op te zetten tegen de homo-gemeenschap, de vijandigheid tegen de holebi's groeit en wordt hierdoor versterkt. VzP werkte voorheen in haar land voor de holebi-gemeenschap en was actief in een (holebi-)nachtclub, maar door de supra wetsvoorstellen zou dit verboden worden. Er kan van haar niet verwacht worden dat ze zich zou verstoppen, zodat ze niet terug kan naar Georgië, dat vroeger een veilig land was maar toen werden holebi's wel erkend, nu is het geen veilig land van herkomst meer en worden holebi's niet meer erkend, terwijl de situatie nu erger is. Ze is het aldus niet eens met de beschikking, zeker nu ook door België Georgië niet langer tot de veilige landen behoort. Haar vrees is actueler en reëler dan ooit, ze vraagt bescherming want de vrijheid die ze hier beleefd heeft en beleeft, zal ze daar niet kunnen beleven.”

5. Verzoekster brengt ter zitting met voormelde argumentatie geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 14 mei 2024.

Het doel van een vraag tot horen bestaat erin om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke grond(en) van de beschikking men het niet eens is en waarom. Verzoekster laat dit evenwel na.

5.1. Het komt verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeksters betoog ter zitting betreft voornamelijk een loutere herhaling en aanvulling van verklaringen en elementen die zij reeds eerder aanhaalde en waarmee reeds terdege rekening werd gehouden in de beschikking. Verzoekster gaat hier echter niet op in en formuleert geen concrete en dienstige repliek als antwoord op de gronden van de beschikking, en laat zo na deze in een ander daglicht te plaatsen.

In de beschikking wordt immers onder punt 4.5. uiteengezet dat verzoekster haar geaardheid in Georgië in zekere mate openlijk kon beleven en wordt dit geïllustreerd aan de hand van haar verklaringen. Vervolgens wordt onder punt 4.6. van de beschikking uitgebreid uiteengezet dat uit verzoeksters verklaringen geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk feit blijkt waaruit kan blijken dat verzoekster met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade.

5.2. Ter zitting verwijst verzoekster naar haar aanvullende nota ingediend op 18 juni 2024 en verduidelijkt ze dat er wetsvoorstellen voorliggen met transfobe en homofobe maatregelen en dat de huidige partij de financiering van de Georgisch-Orthodoxe kerk heeft verhoogd, waardoor de vijandigheid tegen holebi's groeit. Door deze wetsvoorstellen zou zij ook haar werk in een holebi-nachtclub niet kunnen verderzetten.

De Raad stelt vast dat het formuleren en indienen van wetsvoorstellen niet meebrengen dat deze voorstellen effectief aangenomen worden en omgezet worden in wetgeving. Verzoeksters vrees in dit verband is hypothetisch. Dat de financiering voor de Georgisch-Orthodoxe kerk wordt verhoogd, brengt volgens verzoekster mee dat de bevolking nog meer wordt opgezet tegen holebi's, maar zij toont in dit verband niet op concrete wijze aan in welk opzicht dit effectief zo is zodat ook deze bewering hypothetisch is. Verzoekster brengt noch door middel van de uiteenzetting in haar aanvullende nota, noch met voormelde argumentatie ter terechtzitting concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk kunnen doen aan de gronden van voormelde

beschikking. Hieruit blijkt immers niet dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals beschreven in de beschikking niet langer correct of redelijk zou zijn.

Voorts stipt de Raad aan dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis te worden onderzocht op zijn eigen merites waarbij degene die om internationale bescherming verzoekt, op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging heeft of een risico op ernstige schade loopt. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. De bevindingen die verzoekster uit persartikels en uit rapporten over nog niet aangenomen wetsvoorstellen en financiering van de Georgisch-Orthodoxe kerk filtert in haar aanvullende nota en ter terechtzitting, doen niets af aan de pertinente overweging dat niet blijkt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in Georgië op zich niet voldoende is om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in haar hoofde en zij bijgevolg haar vrees voor vervolging *in concreto* dient aan te tonen.

In voormelde beschikking wordt geduid dat gelet op de voorliggende informatie niet blijkt dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie op het vlak van bescherming van de LGBTI+- gemeenschap niet volstaat om te concluderen dat de Georgische autoriteiten in geval van problemen onwillig dan wel onmachtig zouden zijn haar hulp en/of bescherming te bieden. Het betoog ter terechtzitting en de algemene uiteenzetting in de aanvullende nota doen hierover niet anders denken.

6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen wordt verzoekster niet erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont zij aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

7. kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET